

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu er jeg jo i Danmark, så jeg tror, det er kloge-re, jeg siger det samme, som statsministeren gør. Derfor vil jeg sige: Selvfølgelig fortsætter vi de-batten i Danmark, uanset hvad franskmændene stemmer. Det er naturligvis et problem for alle lande, hvis ét ud af 25 lande stemmer nej. Men selv om Frankrig spillede en særlig rolle, da vi startede EU-samarbejdet, så er de altså i dag kun et ud af 25 lande, og derfor vil det, der vil være konsekvensen af et eventuelt fransk nej, jo være, at vi bliver nødt til så at sætte os sammen i kredsen og se på, hvad vi så gør.

Vi har jo tidligere fået nej både fra Irland og Danmark, hvor de pågældende lande selv har ønsket at lave nogle ændringer i deres tilknytning til EU, og det kan jo godt være, at franskmændene også overvejer det. Men indtil videre så lad os nu se. Det er jo heldigvis ikke afgjort endnu i Frankrig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jo, men fru Charlotte Antonsen kan vel ikke undgå at se kendsgerningerne i øjnene. Hvis der er ét land – og det er sådan set ligegyldigt, om det er det letteste offer for et ja, nemlig Frankrig, som man har vurderet det i EU-kredsen, eller Danmark eller et andet land – der siger fra over for EU-forfatningen, så er konklusionen vel, at så kan man ikke vedtage en forfatning. For som det er nu, kræver man i EU's vedtægter, at alle landene skal acceptere ændringer i vedtægterne, ændringer i grundlaget for EU.

Der må fru Charlotte Antonsen vel se kendsgerningerne i øjnene, og hvis et land – og her tilmed et stort land – siger nej, så er der vel ikke noget grundlag for, at de andre lande går videre? Det er så det, også Tony Blair har erkendt. Der synes jeg, det ville klæde Venstre, at man lever op til de ting, der står i EU's grundlag i dag, nemlig at alle landene skal acceptere vedtægts-ændringer. Der vil jeg håbe, at fru Charlotte Antonsen her fra Folketingets talerstol vil skære ud i pap for os, at man selvfølgelig ikke overtræder EU's vedtægter. Det kan man ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu vi jeg først til hr. Skaarup sige, at det her med, hvad Tony Blair har sagt og ikke har sagt, tror jeg nok, vi kan have flere meninger om. Jeg har her fået nogle citater, der handler om, hvad

han skulle have sagt: Det er ligegyldigt, hvad andre lande gør, vi vil have en afstemning om forfatningstraktaten. Så siger han, når han så bliver presset: Ja, det er jo klart, at hvis der overhovedet ikke er nogen forfatningstraktat, vil vi ikke have en afstemning.

Men sådan som hr. Skaarup udlægger det, at briterne straks vil kaste håndklædet i ringen og stoppe hele processen, er der altså ikke noget, der tyder på, at det vi gå, i hvert fald ikke i de citater, jeg har set om, hvad han skulle have sagt.

Kl. 13.45

Under alle omstændigheder er situationen sådan, at regeringerne er blevet enige om den nuværende forfatningstraktat. Det er 25 landes regeringer enige om, det er altså det, vi er enige om i dag. Så kan der være nogle, der ved en folkeafstemning stemmer nej, og så er det rigtigt, så kan vi ikke bare gå videre og sige: Nåh ja, jamen så skubber vi de der lande ud til venstre. Så er vi nødt til at have en diskussion, ligesom Danmark også havde, efter at vi havde sagt nej. Det er jo så der, vi må se: Hvad vil være Frankrigs ønske og krav? Hvad vil de have i den situation? Jeg ser ikke for mig, at fordi Frankrig stemmer nej, så skal vi alle sammen lægge os ned og sige: Uha, uha, så kan vi andre ikke gå videre. Det kan jeg ikke forestille mig.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har Venstres ordfører jo utrolig mange argumenter for forfatningen. Men kan det i virkeligheden ikke koges ned til noget meget kortere, nemlig at det er et fællesskab mellem Venstre og forfatningen om tilslutningen til den frie markedsøkonomi? Jeg tænker på, at der i Venstres principprogram står, at man ønsker en fri markedsøkonomi, og at det offentliges indgreb skal koncentreres om foranstaltninger, der tjener til at øge den frie konkurrence og effektivisere den frie prisdannelse.

Tager vi forfatningens målsætning med de allerførste paragraffer, så er det unionens mål: fri og lige konkurrence og sikring af kapitalens frie bevægelighed. Altså rendyrket liberalisme og markedsøkonomi.

Er det ikke grunden til, at Venstre er så glad for den her forfatning, at den så entydigt og klart på samme måde som Venstres principprogram siger, at det er den frie markedsøkonomi, og det er liberalisme, der er grundloven og det, der er den egentlige målsætning med det hele?